

Petr Tůma: Pastorační otázky péče o rodiče ve stáří

Bakalářská práce

Vedoucí práce: Aleš Opatrný

Autor si předsevzal pojednat o péči o seniory ve spojitosti s rodinou, nikoliv tedy jen z hlediska možné ústavní péče. Jde o problém, v němž se mnohdy setkávají potřeby seniorů, morální zásady a praktické možnosti rodiny potřebnou péči zajistit a toto setkání nebývá nekonfliktní. Autor se nejprve zabývá obecně otázkou stárnutí a stáří a specificky stárnutím společnosti v naší zemi, dále rodinou z hlediska morálního a úkoly i podmínkami pastorační péče. Nakonec je připojen popis některých kolektivních zařízení, pečujících o seniory.

Práce je vedena dobrou snahou pojednat o problému z více stran, nezůstat jen u morálních apelů a neglorifikovat či nezatrácovat apriorně žádné řešení, zajišťující péči. Tato snaha je však limitována nejen předepsaným rozsahem práce, ale také ne vždy šťastnou volbou témat a výběrem literatury.

Je sice správné, že je o rodině pojednáno z hlediska morální teologie, ale je to pohled poměrně úzký, rodina je také otázkou pro sociologii (o sociologii rodiny zde nic není), je o ní pojednáno nikoliv jen morálně v konstituci *Gaudium et spes*, atd. Pokud chtěl autor pojednat o čtvrtém přikázání z hlediska Bible, potom by bylo na místě vytěžit nějaké poznatky z biblických komentářů (zcela chybí) spíš, než vcelku bezúčelně popisovat rodinu ve Starém zákoně s poněkud mlhavým odkazem na Nový zákon (str. 13).

Je kladem práce, že o potřebách seniorů je pojednáno z větší šířky, je vnímána jejich potřeba mnohostranně naplněného života, ne jen potřeba péče o ně. Popis kolektivních zařízení je možné chápat jako doplňující informaci, která ozřejmuje podmínky péče o seniory v případě, že rodinná péče není možná. Je ale škoda, že práce nedospěla dál, totiž k pojednání o konfliktu mezi povinností péče o rodiče a mezi praktickými možnostmi (zaměstnání, potřeby vlastní rodiny potomků, bytové a finanční podmínky), který se reálně vyskytuje a jehož křesťanské řešení nebývá jednoduché. Rovněž by bylo namístě srovnat rodinnou a ústavní péči o seniory a ze srovnání vyvodit poznatky o kladech a mankách obou. Poslední dvě postrádaná témata by mohla tvořit cenný závěr práce, který je ve skutečnosti velmi stručný a jak tomu bohužel bývá, budí dojem, že autorovi došel čas, síly i invence a tak napsal pár spíš moralizujících řádků.

Lze tedy ocenit autorovu snahu o prohloubení orientace ve zvolené problematice, snahu o její vnímání z více stran i to, že neskouzl do obecných frází, ač je toto pokušení v tomto tématu blízké. Vytknout je nutno poměrně malý rozsah literatury, ze které je skutečně čerpáno (v podstatě Stuart-Hamilton, Skoblík a Opatrný) a výše popsany nedotažený závěr. Přes uvedené nedostatky považuji práci za ještě vyhovující nárokům na bakalářskou práci a doporučuji ji k obhajobě.

V Praze 27.5.2017



vedoucí práce